

esse ratio, quod non satis secum expendit H. GROTIUS. Namque lex Mosaica ponere videtur, ac si qui furem interfecit, in vitae periculo fuerit versatus. Cumque res noctu peracta ob testium defectum diiudicari accurate nequeat, praesumptio pro eo militare videtur, qui contra forem arma strinxit. Vnde & ex ista lege, ac si pro rerum conseruatione interficere quenquam liceat, neutiquam demonstrari potest. Contra lex SOLONIS, aut occidere, aut persequi furem ac rapere in iudicium permittebat, & tunc supplicium capitale illi constituebat: manifesto argumento, non ad vitae defensionem eum respexisse, sed alia causa inductum, tale quid constituisse. Mihi rursus haec ratio subfuisse videtur, quod vbi minor est custodia hominum, ibi sanctior esse debeat custodia legis. Jam ergo cū noctu dormiunt homines, lex vigilet necesse est, & in minore prouidentia dominorum, maiore metū furib9 faciat.

†† Exod.
XXI. 28.
seqq.

† in Solone
p. 58.

†† Deut.
XXIII. 19.
Exod. XXI.
25.

† L. c.
† Antiquit.
Roman. lib.
V. p. 417.

†† Orat.
XXXI.

§. XI. Ast restant adhuc aliae leges SOLONIS, quae cum MOSAICIS plane conspirant. De pauperie, siue damno a bestia dato, multa sancit MOSES, †† voluitque bouem, qui hominem cornu percussit, lapidibus obrui. De SOLONE PLUTARCHVS: † *Scripsit etiam de pauperie, a quadrupedibus facta, legem, in qua canem qui momorderit, catena quatuor cubitus longa alligatum, noxae dandum esse praecepit.* MOSES ne vsuris se inuicem vexarent Ebraei lege constituit. †† De SOLONE iterum PLUTARCHVS: † *hoc primum fuit, quod in republica ab eo actum, lege lata, ut quae debita tunc existerent remitterentur, deinceps autem, ne in corpora quis foeneraret.* Σεισάχθεια hanc rem vocavit, molliori vocabulo, quasi dicas, oneris excussionem. Meminerunt instituti huius longe nobilissimi plurimi veterum, DIONYSIVS HALICARNASSEVS, †† DION CHRYSOSTOMVS, DIOGENES LAERTIVS †† alique. DIODORVS SICVLVS † diserte addit, hanc quoque legem, ab Aegyptiis accepisse SOLONEM, quo ipso nostram sententiam, SOLONEM EX MOSAICIS fontibus sua irrigasse arua, egregie confirmat. Sed haec pro instituti nostri ratione sufficiant.

† in Solone p. 57. add. Io. Marshamus in Can. Chronico Sec. XVIII.
p. 648. † lib. I. p. 47.